

Tolderlund: Naar den sidste ærede Taler udtalte, at han var uenig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch), kan jeg her udtale, at jeg er uenig med den sidste ærede Taler, idet jeg mener, at det foreliggende Lovforslag, som det er kommet fra Folketinget, ikke er godt. Det foreliggende Lovforslag er jo ikke blot blevet saaledes omarbejdet nede i Folketinget, at man ikke genkender Regeringens Forslag i Grundreglerne, men man er gaaet aldeles bort fra Bevillingssystemet for Udøvelsen af Beværtning og er gaaet over til at sætte Betingelserne for saavel Adkomst til Beværtning som til Forhandling af Spiritus paa samme Maade som for almindelig bunden Næring. Det er noget, som jeg for mit Vedkommende anser for at være en temmelig farlig Historie, og de Bestemmelser, som Lovforslaget har i § 2 om, at Kommunerne hvert 5te Aar skulle indberette til Indrigsministeren, hvor mange Beværtninger eller hvor mange Handelssteder der ønskes i vedkommende Kommune, er mig ingenlunde tilstræffelig, særlig fordi jeg efter Loven opfatter Ministeriets Stilling saaledes, at det paa Grundlag af disse Indberetninger kun har at kundgøre, hvor mange Beværtninger og hvor mange Handelssteder der maa være i hver Kommune, og hvor de skulle ligge. Det synes jeg dog nok er noget vel lidt. Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) mente rigtignok efter Forhandlingerne i Folketinget, at man der havde ment noget andet; men af Loven kan jeg ikke se, at Ministeriets Ret eller Bemyndigelse gaar videre end til ligefrem at slaa fast, hvad hver enkelt Kommune har vedtaget. Og naar man saa i § 3 gaar over til at give Kommuneraadene udelukkende Ret til at besætte ledigblevne Pladser, saa synes jeg, at der her gives Kommuneraadene alt for stor Raadighed; naaget jeg meget gerne ser Kommunernes Selvstyre benyttet i saa vid en Udstrækning som muligt, saa tror jeg, at man i dette Tilfælde lægger Selvstyret paa urette Hænder. Jeg tror ogsaa, at mange Kommunalebestyrelser vilde føle sig meget ilde berørte ved at skulle tage Bestemmelse om, hvem der skal have disse ledige Pladser.

Hvad angaar Adkomsten til Handel, saa er den jo ogsaa fuldstændig forandret efter Folketingets Forslag. Man vil altsaa have, at denne Forhandling for Fremtiden ikke blot paa Landet men ogsaa i Byerne kun skal kunne udøves efter de Bestemmelser, som vedkommende Kommuneraad vedtager. Det er en fuldstændig Forandring af det bestaaende; man gik derfor ogsaa i Næringslovkommissionen en anden Vej. Efter at

have modtaget Lovforslaget fra Ministeriet vedtog Næringslovkommissionen i sin Betænkning at udtale, at man forment, at hvad der angik Handel med Vin og Spirituosa burde henhøre under den almindelige Næringslov. Nu ser jeg imidlertid af Lovens Motiver, at den højtagtede Minister mener, at disse to Ting bør følges ad, men han har dog selvfølgelig taget den Stilling, at han ikke stiller lige Betingelser for Adkomst til Beværtning og for Adkomst til Handel.

Endelig er der som berørt af det ærede første Medlem for 6te Kreds, en ganske mærkelig Bestemmelse i § 20, hvorefter Brændevinsbrænderier og Bryggerier kun skulle have Lov til at forhandle deres Varer til Videreforhandling. Det er jo en Bestemmelse, hvorved man gør en Undtagelse for disse lige over for alle andre Fabrikanter, og naar der i sidste Punktum er føjet til, at Adkomst til Handel kan forenes dermed, saa forudætter jeg, at det kun kan ske for saa vidt vedkommende Kommuneraad har en Plads ledig. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at tale om Adkomsten og den Slags Ting, thi Spørgsmaal derom ere udviklede tilstræffelig dels af den højtagtede Minister og dels af det ærede Medlem for 6te Kreds. Jeg vil derfor tillade mig at holde mig til ganske enkelte Punkter i dette Lovforslag, og jeg skal da springe alt det almindelige over og straks gaa over til 2det Afsnit og begynde med § 8. Der finder jeg det noget mærkværdigt, at det er bestemt i Folketinget, at for det Tilsyn og den Assistance, som Politiet yder ved Dans, skal der ikke kunne kræves nogen Betaling. Kommuneraadene have det jo i deres Haand at give Tilladelse til Dans, og Politiet har jo saa at skulle afgive den fornødne Styrke. Jeg finder det ganske naturligt, at vedkommende fungerende Politibetjent ikke alene ikke maa have Ret til, men at det endogaa bør formenes ham at tage nogen som helst Godtgørelse af vedkommende Bært, men jeg finder ikke, at der er nogen Grund til, at der ikke til Politikassen skulde indbetales et Beløb, fastsat af Politimesteren som saa igen kunde betales som Vederlag til den fungerende Betjent. Der er jo ingen Grund til, at Politiet skal være til Stede, maasse fra Kl. 4 Eftermiddag til næste Morgen, uden nogen Godtgørelse for en saadan ekstraordinær Tjeneste. Vøningerne ere ikke tilmaalte dem saa rigelig, at de ikke efter min Mening, naar de gøre et saadant Arbejde, ogsaa gennem Politikassen bør have Betaling derfor.

Hvad § 9 angaar er det første Stykke jo affattet i Overensstemmelse dels med Re-